

Από το χθες εως το σήμερα του

Διεθνούς Ρόταρυ

80 – 2 χρόνια πορείας του Ρ.Ο. Βόλου

Αγαπητέ Πρόεδρε Στέλιο Μαραβέγια, Αξιωματούχοι της 2484 Περιφέρειας, Προ Πρόεδροι, Ροταριανοί Συνάδελφοι

Αφορμή για την αποψινή παρουσίαση είναι τα σχόλια και οι αναφορές που ακούγονται κάθε τόσο, γύρω από την περιορισμένη συμμετοχή μελών του Ομίλου στις συνεσιώσεις μας. Πρόκειται για σχόλια τα οποία από λίγο εως πολύ δεν αφήνουν αδιάφορο κανέναν καθότι όλοι μας κάτι έχουμε να πούμε. Το χειρότερο όμως είναι ότι αυτή η αίσθηση επικρατεί και στα μέλη σχεδόν όλων των Ομίλων και των δύο ελληνικών περιφερειών.

Με την άδεια σας απόψε θα καταβληθεί προσπάθεια να προσεγγίσουμε το θέμα ερευνώντας τους λόγους για τους οποίους πολλά αξιόλογα μέλη μένουν μακριά από τα ροταριανά δρώμενα. Εκ των προτέρων θα πρέπει να καταστεί γνωστό ότι η παρουσίαση αυτή εμπεριέχει προσωπικές σκέψεις και απόψεις οι οποίες απορρέουν από την εικοσαετή και πλέον συμμετοχή μου στο θεσμό αυτό. Σκέψεις και απόψεις σε συνδυασμό με την μελέτη των ροταριανών γραφών, όπως ακόμη με την ανταλλαγή γνώμων, με παλαιά και νέα μέλη με έφεραν πολύ κοντά στο Διεθνές Ροταριανό πνεύμα.

Μεταξύ τόσων θεμάτων, ιδιαίτερο ενδιαφέρον αποδίδεται στη συνεργασία των λαών, γεφυρώνοντας καταστάσεις για την οικοδόμηση καλής θελήσεως και ειρήνης. Στην τάση αυτή όμως διακρίνονται κάποιες εθνολογικές και κυρίως τοπικιστικές ιδιαιτερότητες οι οποίες παροδικά έως και μόνιμα μένουν σε εκκρεμότητα . Οι εκκρεμότητες αυτές σε συνδυασμό με τη γραμμή και τις αρχές που προωθεί το διεθνές ρόταρυ, συνήθως συμβαδίζουν αρμονικά, άλλοτε όμως φθάνουν να συγκρουσθούν και άλλοτε προσπερνούν αδιάφορα. Βέβαια η συνισταμένη αυτών είναι θετική και γόνιμη. Ας μην ξεχνάμε ακόμη τις αλτρουιστικές αρχές του ρόταρυ, τις εκφράσεις ανθρωπισμού και αρωγής στους πάσχοντες, τους πεινώντες και διψώντες, την αγάπη προς την παιδική αθωότητα, αυτή που είναι υπεράνω θρησκείας, χρώματος και φυλής. Τέλος παρά τον αναπόφευκτο ανθρώπινο εγωισμό είναι έκδηλη η συντροφικότητα μεταξύ των μελών, αυτή που τους 'δένει και τους κρατάει στις τάξεις του ως ενεργά μέλη.

Είναι αντιληπτό ότι το ρόταρυ δεν είναι αγγελικά πλασμένο. Υπάρχουν στοιχεία τα οποία παλαντζάρουν. Ίσως αυτά τα στοιχεία αποτελούν έναν από τους λόγους που δικαιολογούν την αποχή των μελών μας. Εμείς για αυτά τα στοιχεία καλούμε να τα διακοσμήσουμε με τα ροταριανά ιδεώδη.

Είναι γνωστό ότι για τις περιπτώσεις αυτές το διεθνές ρόταρυ δίδει το στίγμα και χαράσσει τις γραμμές δράσης, ώστε αυτές να είναι αποδεκτές από τους ροταριανούς κάθε εθνικότητας, φυλής και χρώματος. Παρέχει όμως την ελευθερία κινήσεων ώστε η κάθε ροταριανή περιφέρεια να διαθέτει βαθμούς ελευθερίας χαράσσοντας τη δική της παράλληλη πορεία. Στην ελληνική περίπτωση οι περιφέρειες 2470 και 2484 θα πρέπει να συνεργασθούν εκμεταλλευόμενες τους βαθμούς ελευθερίας ώστε να αναδείξουν και ισχυροποιήσουν την εθνική ροταριανή ταυτότητα, καθότι πρώτα είμαστε Έλληνες και μετά ροταριανοί. Το θέμα αυτό μοιάζει μονόδρομος, καθόσον φαίνεται ότι οι δύο περιφέρειες είναι πολύ δύσκολο έως αδύνατον να διατηρηθούν αμιγώς ελληνικές.

Ως εισηγητή στις αποψινής παρουσίασης αναλαμβάνω την ευθύνη των όσων ακούστηκαν και θα ακουστούν. Διευκρινίζω ότι τα λεγόμενα μου είναι καθαρές σκέψεις ενός ροταριανού, ο οποίος δεν θα επιθυμούσε καμία παρερμηνεία ούτε μεθοδευμένες σκέψεις. Κατά την ροή του λόγου ίσως προκύψουν προβληματισμοί και στοιχεία άβολα. Δεν υπάρχει όμως καμία πρόθεση να θιγεί τόσο η ροταριανή όσο και η κοινωνική υπόσταση κανενός. Εδώ δεν θα σχολιασθούν πρόσωπα αλλά ενέργειες και δραστηριότητες που έχουν σχέση με το θέμα.

Ροταριανοί συνάδερφοί γίνεται αντιληπτό ότι κάτι θέλω να τοποθετηθώ. Θα δανειστώ επ' αυτού μία φράση ενός μεγάλου του πρόσφατου παρελθόντος “ καλλίτερα να είμαι χρήσιμος παρά αρεστός” γι' αυτό καλλίτερα να βγεί στην επιφάνεια η αλήθεια παρά ο εφησυχασμός. Στα πλαίσια αυτά ας πάρουμε τα πράγματα από την αρχή, ανακαλώντας στη μνήμη μας ορισμένα στοιχεία που οριοθετούν το ρόταρυ, συγκρίνοντας το ρόταρυ του χθές με το σήμερα.

Όλοι γνωρίζουμε ότι το ρόταρυ δημιουργήθηκε το 1905 στο Σικάγο του Ιλλινόης, μία μεγαλούπολη του Νέου Κόσμου όπου από τις αρχές του 19^{ου} αιώνα είχε αναπτυχθεί η επιχειρηματικότητα, καθώς η πόλη ζούσε στους ρυθμούς της εμπορικής και βιομηχανικής ανάπτυξης. Από την άλλη πλευρά το Σικάγο όπως οι περισσότερες αμερικανικές πόλεις την εποχή αυτή, συγκριτικά υστερούσαν από τις αντίστοιχες μεγαλουπόλεις της γεραιάς ηπείρου σε ότι αφορά τον πολιτισμό, τις τέχνες, την πνευματική ζωή και κυρίως την διακίνηση νέων ιδεών. Παρά ταύτα στο κόσμο της ευμάρειας και επιχειρηματικότητας ήταν πολλή καλά στημένος ο ιστός της πόλης αυτής. Η άρχουσα τάξη της εποχής αποκομμένη από το σύνολο, σύχναζε

σε ιδιωτικές λέσχες η καθεμία με τα δικά της χαρακτηριστικά και τους εσωτερικούς τους κανονισμούς. Σε ένα τέτοιο περιβάλλον σύχναζε και ο Paul Haris, αυτός που οραματίστηκε το Ρόταρυ. Κατά βιβλιογραφικές αναφορές πρόκειται για έναν επιτυχημένο επαγγελματικά δικηγόρο με βαθιά σκέψη και εσωτερικές ανησυχίες . Είναι ο άνθρωπος που συνέλαβε την δημιουργία μιας ένωσης φυσικών προσώπων, που θα τα ένωνε η μεταξύ τους φιλία με απώτερο σκοπό την κοινωνική και επαγγελματική καταξίωση τους.

Ο Paul Haris δείχνοντας σεβασμό στις παραδόσεις, κάλεσε τους φίλους του Silvestre Sila ανθρακέμπορο, Gustavo Ler μεταλλειολόγο και τον ράπτη Hiram Sorei, για να στελεχώσει τον 1^ο ροταριανό όμιλο. Στη συνέχεια απευθύνθηκε στους επιτυχημένους επαγγελματίες της περιοχής, ώστε μετά από προσεκτική επιλογή, τον Φεβρουάριο του 1905 να δημιουργήσει το Ροταρυ Κλαμπ του Σικάγου. Πρόκειται για όμιλο αμιγώς ανδρικό, όπου τα μέλη του, μία φορά την εβδομάδα συνεσιάζονταν σε επίλεκτες αίθουσες της πόλης, όπου διατηρήτο πρωτόκολλο και προπαντός προσεγμένη ενδυματολογική εμφάνιση. Συνήθως μετά το δείπνο ακολουθούσε ομιλία με θέμα κάτι από τον επαγγελματισμό των μελών, καθότι δεν ήταν δυνατόν ο ένας να αγνοεί το επάγγελμα του άλλου.

Η επιτυχία του 1^{ου} ροταριανού ομίλου είναι πραγματικότητα. Πέντε χρόνια αργότερα το 1910, δημιουργήθηκε το ρόταρυ ιντερνάσιοναλ καλύπτοντας τους ομίλους της Αμερικής και της Ευρώπης με πρώτο πρόεδρο τον P.H..

Για οικονομία του χρόνου και της ροταριανής κλεψύδρας, ακροθιγώς πλέον θα παρουσιάσουμε τις γνωστές θέσεις του διεθνούς ρόταρυ, τονίζοντας την ανεξιθρησκεία αυτού, όπως και την αποχή του από την πολιτική. Θα πρέπει ακόμη να τονίσουμε την σχέση και την συμμετοχή του ως αναγνωρισμένου οργανισμού στην διεθνή πλατφόρμα των ανθρωπιστικών οργανισμών, όπως των Ηνωμένων Εθνών, την Unesco, την Unisef και του FAO, καθώς και τα διεθνή προγράμματα που εκπορεύονται από αυτούς (αναλφαβητισμού, φτώχειας, πείνας, υγείας κ.α.). Με αυτά τα δεδομένα το διεθνές ρόταρυ είναι αναμφισβήτητα η δύναμη της εθελοντικής πανανθρώπινης προσφοράς προς τον άνθρωπο. Στα τέλη του περασμένου αιώνα 1.400.000 άνθρωποι πήραν και έφεραν με υπερηφάνεια το σήμα του ροταριανού. Την ίδια εποχή το διεθνές ρόταρυ αναγνώρισε και αγκάλιασε την κοινωνικά και επαγγελματικά ισχυροποιημένη θέση της γυναίκας δημιουργώντας το Iner Weil . Την δημιουργία και την εξέλιξη του Iner Weil θα την προσπεράσουμε. Αξιον απορίας όμως είναι το γεγονός ότι πριν ακόμη στελεχωθεί αυτό, η γυναίκα ισάξια πλέον εμφανίστηκε ως ροταριανή συνάδελφος καθόσον έγινε μέλος του μέχρι χθές αμιγούς ρόταρυ.

Τέλος το διεθνές ρόταρυ προωθεί μία ακόμη κατευθυντήρια γραμμή εκείνη της επέκτασης και αύξησης μελών. Η επέκταση είναι κατανοητό και πρέπει να υποστηριχθεί από όλους. Το θέμα όμως της αύξησης μελών δεν κατανοείται καθόσον κατά τα ειωθότα το ρόταρυ είναι δεσμευτικό και επιλεκτικό. Εντύπωση πάντως προκαλεί το γεγονός ότι σε κάθε ροταριανό συνέδριο, όπως και σε κάθε σεμινάριο των δύο περιφερειών αφιερώνεται μία ολοκληρωμένη συνεδρία για την αύξηση μελών. Ως πρώτη εντύπωση αυτό δείχνει τάσεις μαζικοποίησης που απέχει πολύ από τις βασικές αρχές και το όραμα του Ιδρυτού Ρ.Η..

Για να ολοκληρωθεί η παρουσίαση αυτή θα πρέπει να γίνει και μία σχετική αναφορά στον όμιλο μας τον Ρ.Ο. Βόλου. Γνωρίζετε όλοι ότι ο Ρ.Ο. Βόλου είναι ο 5^{ος} όμιλος της Ελλάδος της τότε ενιαίας περιφέρειας με έτος ιδρύσεως 1938. Πρόκειται για έναν πολυπληθή και επιτυχημένο όμιλο, ο οποίος έχει να επιδείξει πραγματικά αξιόλογο έργο (σχετική αναφορά του έργου γίνεται στο φυλλάδιο που έχουμε στα χέρια μας). Η επάξια αναγνώριση του ομίλου έχει διατυπωθεί και από τις δύο εθνικές ροταριανές περιφέρειες.

Σε ότι αφορά τις νεωτεριστικές αντιλήψεις του διεθνούς ρόταρυ, ο όμιλος μας φαίνεται να έχει επιλέξει και να εφαρμόζει τους βαθμούς ελευθερίας που αναφέρθηκαν πιο πάνω, διατηρώντας το αμιγές του ομίλου. Είμαστε όμως υπερήφανοι καθόσον ο όμιλός μας υποστηρίζει και προωθεί την ίδρυση ενός μεικτού ομίλου στην πόλη μας, παρέχοντας έτσι τη δυνατότητα στη γυναίκα να αποκτήσει την ροταριανή της ταυτότητα.

Ο ροταριανός όμιλος Βόλου σε ότι αφορά τα διαδικαστικά, θα μου επιτρέψετε να εκφράσω την άποψη ότι, βρίσκεται στο δρόμο της απόκλισης από την ροταριανή πορεία. Η στέγαση του ομίλου βρίσκεται σε χώρο αναγνωρισμένο, ίσως από τους καλλίτερος της πόλης μας, ενώ η συνεστίαση έχει σχεδόν καταργηθεί, καθόσον οι περισσότεροι δεν τυγχάνουν του αυτού άρτου και οίνου, όπως συμβαίνει και να μην εφαρμόζετε το ενδυματολογικό μας πρωτόκολλο.

Αγαπητοί φίλοι ροταριανοί πιστεύω ότι η διατήρηση του ροταριανού πρωτοκόλλου, αποτελεί βασική προϋπόθεση για την εύρυθμη λειτουργία του συστήματος και ειδικότερα του ομίλου. Η επιστροφή στο παραδοσιακό ρόταρυ είναι δύσκολη αλλά επιβεβλημένη γιατί η κίνηση του τροχού για να συντηρηθεί χρειάζεται την λίπανση του, διαφορετικά το μέταλλο σκουριάζει και ο χρόνος το φθείρει.

Δρ. Κων/νος Σουλιώτης

